

Maaret, men nu ved sidste Flyttedag, den 1ste November, maatte han fæste sig hen for en Løn af 125 Kr. Det er altsaa en meget betydelig Nedgang, og den kan kun tilskrives de daarlige økonomiske Tider, Smørprisernes Fald sammen med alt det Andet. Vi se jo rundt om ved de offentlige Licitationer over Arbejde, at der fremkommer en saadan Mængde Ulysthabende, at de underbyde hinanden, saa at de i Virkeligheden faae altfor Lidt for deres Arbejde. Der kan vistnok nævnes mange forskjellige Tilfælde, hvor det er soleklart bevist, at naar Landbruget mangler Driftskapital, saa er der mindre Efterspørgsel efter Arbejde, og saa synker Arbejdsprisen. Og omvendt, naar der er gode Tider for Landbruget, er der større Efterspørgsel efter Arbejdere, fordi Folk ønske mange forskjellige Udvidelser og Forbedringer af deres Drift, saasom for at tage et Exempel, der staar i nær Forbindelse med Meierierne, en Udvidelse af Rodrugtdyrkningen og den Slags Ting, som Følge deraf stiger Arbejdsprisen. Der-ved mener jeg, at det Hele kommer til at ballancere paa en Maade, som vist ikke godt kan være anderledes. Der er ogsaa talt en hel Del om Smørpriserne. Det hedder for det Meste: Landmændene ville tvinge os til at købe det dyre Natursmør. Jeg nævnte forleden Dag, at Gjennemsnitsprisen var opgivet til kun at være 94½ Ore pr. Pund, men hvis man nu tror, at Landmændene ogsaa have faaet denne Sum hjem for deres Vare, bliver det ligegodt en Feiltagelse. Der indtræffer Tider, hvor Noteringen ikke er saa høi, og saaledes var den høieste Notering, jeg tror i Begyndelsen af Juni Maaned i Fjor, kun 72. Prisen falder netop paa en Tid, hvor der produceres mest, hvilket kan være begrundet i, at det unge, nye og kraftige Græs paa den Tid virker bedst. Naar det saaledes bliver opgjort, hvad en Landmand faar hjem, tror jeg, at det synker ikke saa lidt ned under Middelpriisen. Der er ogsaa en anden Ting, som jeg tror, det kan gaa an at drage ind under denne Forhandling, og det er det: Man skal spørge sig selv, hvad det egentlig koster Landmanden at frembringe et Pund Smør, af første Klasses Vare, fint og godt; alle Fordringer gaa jo i den Retning; det er det Gæste, der kan være Tale om. Naar vi da skulle indkøbe de Stoffer, som ere nødvendige for at frembringe det — og de allerfleste Meierifolk vide, hvad det er — saa staar Prisen derpaa ikke altid i Forhold til de lave Kornpriser. Efter at have tænkt frem og tilbage over den Ting, er jeg da kommen til det Resultat, at det slet ikke

gaar an at sætte Produktionsprisen lavere ned end til 70—75 Ore pr. Pund. Naar nu Smørpriserne synke ned til under det, det koster Landmanden at producere Smørret, saa han kommer til stadigt at arbejde med Underballance, da gaar det ikke ret længe, da fremkommer der saadanne Kalamiteter som dem, der nu ere opstaaede rundt omkring, derved at Prioriteterne ere vogede og Salgspriserne gaaede ned. Der-ved er vistnok ikke ganske saa Landmænd komne til at sidde saaledes i det for Dieblirket, at naar en eller anden større Fordringshaver rører ved dem, ere de færdige. Jeg mener, at vi ikke kunne behandle en saa stor Sag som denne, uden at tænke paa, om det ogsaa kan gaa an, at dette vort Hovederhverv er ved at gaa til Grunde. Jeg har af disse Grunde troet, at der vel nok kunde findes gode Forholdsregler i det Lovforslag, der foreligger, hvorved der sættes en bestemt Grænse for den nye Industri, der er kommen frem, nemlig Kunstsmørfabrikationen, f. Ex. Noget i Tilghed med Lovforslagets § 6 eller den Bestemmelse i den tykke Lov, hvorefter den Procentdel af det Smørstof, der maa findes i Kunstsmør, bestemmes; denne kunde jo varieres Noget, efter som vi kunne blive enige. Det maa vi søge at faae slaaet fast. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) kom ogsaa noget ind paa at tale om dette dyre Smør, og nævnte i denne Forbindelse Husholdningsforeninger og den Slags Ting. Ved at høre paa Diskussionen om denne Sag, er den Tanke gaaet op for mig, om det ikke kunde luffes at nærme Producenter og Konsumenter noget mere til hinanden, thi saa kunde det være, der kunde udrettes Noget i Retning af, at det dog ikke blev saa ganske overordentlig dyrt at købe Natursmør. Naar det er blevet sagt, at dersom vi kunde faae det foreliggende Lovforslag vedtaget som Lov, er det det Samme som et Forbud, vil jeg sige, at jeg tror det ikke, jeg tror ikke, det er det Samme som et Forbud mod Fabrikationen af Kunstsmør. Saa vidt jeg er underrettet om denne Sag, vil det være muligt, med den Brug af Mælk, som er til- ladt efter Lovforslagets § 6, at fabrikere en Vare, der svarer omtrent til nogle af de billigste Sorter af Kunstsmør, vi kjende, og det er en Selvfølge, at hvis det bliver fastslaaet, at saaledes og saaledes skal det være, maa det ogsaa blive en billig Vare. Men den store Banfælighed, som derved fremkommer for os Landbrugere, er naturligvis den, som det samme ærede Medlem nævnte, at Kunstsmørret indtager Smørrets